

Dansk Folkeparti

- OG VORES SVAR

Dansk Folkeparti gavner ikke lønmodtagerne

Højrepopulismen har vind i sejlene, både i Danmark og i det øvrige Europa. Herhjemme er den mest populære repræsentant lige nu Dansk Folkeparti.

Med en politisk cocktail rystet sammen af lige dele frygt for de fremmede, for EU, for vold og kriminalitet og et forsvar for "danskheden" og "den lille mand" har Pia Kjærsgaard og Co. tilsyneladende fundet en formel, der sælger billetter.

Desværre gælder det også et godt stykke ind i fagbevægelsens egne rækker, hvor mange medlemmer er faldet for Dansk Folkepartis stærkt forenkledte og politisk uforpligtende budskaber.

En ting er, at det skader og svækker arbejderbevægelsen, både fagligt og politisk. En anden side af sagen er, at Dansk Folkeparti bestemt ikke gavner de lønmodtagere, som har valgt at give dette parti deres sympati og stemme. Tværtimod.

Det finder man ud af, når man læser Dansk Folkepartis principprogram bagfra. Her står de ting, som er knap så kendte i medierne, men som viser de lønmodtagerfjendske sider af partiets politik - direkte og utilsløret.

Med andre ord betyder en stemme på Dansk Folkeparti, at man som lønmodtager skyder sig selv godt og grundigt i foden. Det vil vi afdække i denne pjece.

Samtidig vil vi også gribe i egen barm, idet vi må erkende, at visse sider af arbejderbevægelsens politik og strategi er medvirkende til at spille Dansk Folkeparti mere på banen end godt er.

Kun ved at stille kritiske og selvkritiske spørgsmål vil vi være i stand til at finde nøglen til Dansk Folkepartis aktuelle succes langt ind i lønmodtagernes egne rækker.

Venlig hilsen

*Hans Halvorsen,
formand for LO Århus*

*Kaj Poulsen,
formand for LO Aalborg*

Udgivet af:
LO Århus og LO Aalborg.

Tekst og redigering:
Jan Helbak og
Carl Ancher Pedersen.

Kilder:
Dansk Folkepartis
principprogram,
september 1997.
Håndbog i dansk politik 1999.

Layout og produktion:
Kullberg Kommunikation.

Tryk:
Jydsk Centraltrykkeri A/S.

Pjecen kan også findes på
www.LO-Aarhus.dk

Dansk Folkeparti

- det hænger ikke sammen

Frygten for de fremmede, indædt EU-modstand og et image som "den lille mands" og ikke mindst de ældres forsvarer og forkæmper er nogle af de overskrifter, som Dansk Folkeparti har markedsført sig selv på.

Ser man partiets program efter i sømmene, springer nogle helt andre ting i øjnene, nemlig en så ekstrem grad af liberalisme, at både Venstre og Konservative er overhalet højre om med flere længder.

Dansk Folkeparti vil fjerne barriererne for kapitalkræfternes frie spil, privatisere og udlicitere så meget som overhovedet muligt, beskære understøttelsen, fjerne offentlige tilskud til f.eks. boliger og børnepasning, skære kraftigt i overførselsindkomsterne og give skattelettelser til gud og hvermand - men ikke mindst til de velbærgede. Princippet om højere skat for højere indkomster (skatteprogressionen) samt skat på jord og ejendom skal fjernes, mens skat på kapitalgevinster skal lettes.

Det er ikke alene en politik, der vil forværre forholdene for mange af de mennesker, der bakker op om partiet. Det er også en politik, der overhovedet ikke hænger sammen med de gode intentioner for social-, sundheds- og uddannelsespolitik m.m., som partiet andetsteds giver udtryk for.

Det hænger ikke sammen at give til de rige, tage fra de fattige - og samtidig love dem forbedringer.

Det hænger ikke sammen at give skattelettelser til højre og venstre og samtidig love forbedring på udgiftstunge områder som social- og sundhedsområdet.

Hvordan kan dette parti så alligevel vinde så stor tilslutning og genklang - også blandt lønmodtagerne?

Ikke godt nok

Svaret er ikke entydigt, men et selvkritisk bud kunne være, at det ikke er lykkedes arbejderbevægelsen at fremstå som en

troværdig garant for fortsat velfærd, tryk-
hed og solidariske løsninger på de sam-
fundsproblemer, vi står overfor.

Erhvervs- og beskæftigelsespolitisk har
den socialdemokratisk ledede regering
været en succes, men det honoreres ikke
efter fortjeneste, fordi partiet trods megen
retorik om "de svage" i samfundet ikke har
formået at overbevise om, at "vi KAN gøre
det bedre" - for de ældre, for børnefamili-
erne, de syge og den almindelige lønmod-
tager.

Vi husker alle det fatale kiks, hvor partiet
lovede ikke at pille ved en af de bedste
sociale og solidariske ordninger - efterløn-
nen - men gjorde det alligevel og fik den
lavet om til en amputeret, individuel for-
sikringsordning.

Opgaven bliver at genskabe bevægelsens
og partiets profil som leverandør af selv-
stændige, alternative og troværdige bud
på udviklingen frem for at bøje sig under
presset fra "udviklingen" og det borgerlige
Danmark - og satse på løsninger, der
måske knap er så "slemme", men i sit
væsen er svære at skelne fra dem, de bor-
gerlige partier disker op med. Fortsætter vi
i dette spor, er vi også med til at holde
døren åben for et parti, som Dansk Folke-
parti, der vil vide at fiske i rørt vande
blandt dem, der har vendt arbejderbevæ-
gelsen og dens største parti ryggen i fru-
stration og afmagt.

Blandt andet følgende spørgsmål kunne
indgå i diskussionen i fagbevægelse og
parti om, hvordan vi gør det bedre, gen-
skaber tilliden og opbakningen - og vender
strømmen fra Dansk Folkeparti:

- Har vi fokuseret for meget på udviklin-

gen af "vidensamfundet" og de nye
spændende og udviklende job i "frem-
tidsrettede" brancher på f.eks. IT-områ-
det - men i for høj grad glemt det store
flertal af almindelige lønmodtagere, der
fortsat bestrider de almindelige og ofte
rutineprægede job i industri- og service-
sektoren?

- Er vi gået for langt i vores accept og
medvirken til nye individuelle lønsyste-
mer på både offentlige og private
arbejdspladser?
- Hvordan udvikler vi en politik, så de
mange, der fortsat står uden job, ople-
ver, at VORES svar på deres problemer
er andet og mere end kortere dagpenge-
perioder, stramme rådighedsbestem-
melser og - i visse tilfælde - perspektiv-
løs aktivering?
- Hvordan sikrer vi en fornuftig offentlig
finansiering af en ældreforsorg, et soci-
al- og sundhedsvæsen og et uddannel-
sessystem, vi kan være bekendt - også
set med fremtidens skærpede krav? Tør
vi f.eks. vende kajakken og stille upopu-
lære krav om fortsat eller øget skatte-
progression og øget beskatning af ar-
bejdsfrie indkomster, herunder af sti-
gende priser på fast ejendom?
- Hvordan udvikler vi en politik for en
effektiv og velfungerende offentlig sek-
tor, hvor svaret på ethvert problem ikke
er privatisering og udlicitering? Er vi
allerede gået for langt i accepten af ud-
licitering som instrument - og hvor sæt-
ter vi grænsen? Hvordan sikrer vi, at
udlicitering ikke betyder dårligere løn-
og arbejdsforhold og skaber nye private
monopoler?

Dansk Folkeparti

- og vores svar

Som nævnt skal man et godt stykke frem i Dansk Folkepartis program for at finde de punkter, hvor partiets sande og lønmodtagerfjendske karakter springer i øjnene.

Det drejer sig især om partiets "visioner" for arbejdsmarkeds-, bolig-, erhvervs-, kommunal- og skattepolitikken.

I det følgende læser vi partiets principprogram fra 1997 bagfra, trækker en række centrale punkter frem sammenholdt med diverse udmeldinger fra partiet og giver VORES - det vil sige fagbevægelsens - svar.

Dansk Folkeparti om kommunalpolitik:

Dansk Folkeparti ønsker de kommunale udligningsordninger afskaffet.

VORES SVAR:

De kommunale udligningsordninger skal ikke afskaffes - snarere skærpes. Udligningsordningerne betyder, at de rige kommuner betaler til de fattige. Dermed bidrager udligningsordningerne til mere ensartede skatteprocenter i kommunerne og dermed et mere "lige" Danmark.

Dansk Folkeparti om arbejdsløshed og dagpenge:

Arbejdsløshedsdagpengene skal sættes ned, så "det kan betale sig at arbejde", og de skal fuldt ud betales af arbejdsmarkedets parter, som også skal afgøre dagpengenes størrelse.

VORES SVAR:

At straffe de ledige med lavere dagpengesatser afskaffer ikke ledigheden. Modellen - inklusiv afskaffelse af mindstelønninger - er afprøvet andre steder, blandt andet i Thatchers England. Den duede ikke. Ledighed er et samfundsproblem og ikke kun et anliggende for arbejdsmarkedets parter. Derfor skal den nuværende statslige medfinansiering og fastsættelse af dagpengeniveauet fastholdes.

Dansk Folkeparti om ferie:

Ferieloven og Feriefonden bør afskaffes. I stedet skal feriepengene udbetales løbende til lønmodtagerne, og der bør være mulighed for at opspare ferie.

VORES SVAR:

Ferieloven blev i sin tid indført efter pres fra arbejderbevægelsen og har siden sikret, at alle lønmodtagere har ret til ferie - uden diskussion på den enkelte arbejdsplads. Dansk Folkeparti lægger op til, at frihed kan købes for penge og ferie udskydes på ubestemt tid. Men alle har brug for at koble af fra jobbet og holde ferie sammen med deres familie. Det skal der ikke pilles ved.

De seneste overenskomstfornyelser har resulteret i den sjette ferieuge, men i form af fem feriefridage. Af hensyn til solidariteten mellem de forskellige fagområder og mellem ledige og folk i arbejde bør disse og kommende ferieforlængelser dog på længere sigt skrives ind i ferieloven.

Dansk Folkeparti om a-kasser og fagforeninger:

A-kasser og fagforeninger skal adskilles.

VORES SVAR:

Den tætte sammenhæng mellem a-kasser og fagforening hører med til opskriften på den lave danske ledighed. A-kassens vejledning kombineret med en målrettet faglig og uddannelsesmæssig indsats fra fagforeningens side er med til at bringe mange medlemmer hurtigt i arbejde igen. Samtidig er fagforeningens kendskab til løn- og arbejdsforholdene med til at forhindre et uværdigt og usolidarisk løntrykkeri.

Dansk Folkeparti om pensionsordninger:

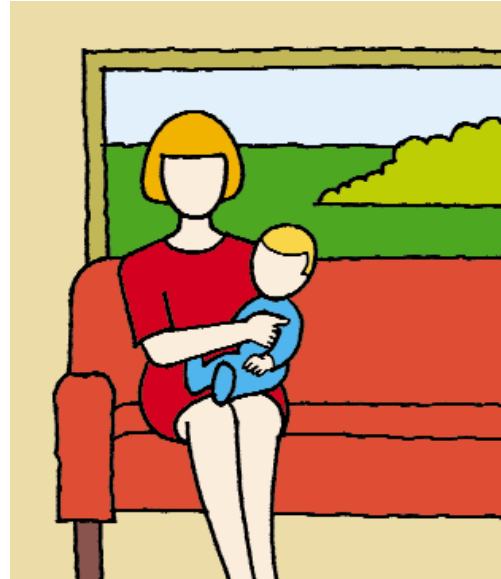
Lønmodtagerne skal have ret til at flytte deres opsparede ATP-midler over i en selvvalgt pensionsordning. Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD) skal afvikles og pengene udbetales til de lønmodtagere, der har penge stående i fonden.

VORES SVAR:

Dansk Folkeparti ønsker alt, hvad der smager af kollektive pensionsordninger, individualiseret.

Både af hensyn til den enkelte og samfundsøkonomien går vi ind for overenskomst-mæssigt aftalte - og dermed kollektive - pensionsordninger. Samtidig må vi arbejde for at sikre dem, der af forskellige årsager står uden for arbejdsmarkedet. Målet må være ligestilling i alderdommen.

LD-midlerne investeres og forrentes fornuftigt - og udbetales i alderdommen. Det er der ingen grund til at ændre.

Dansk Folkeparti om orlov:

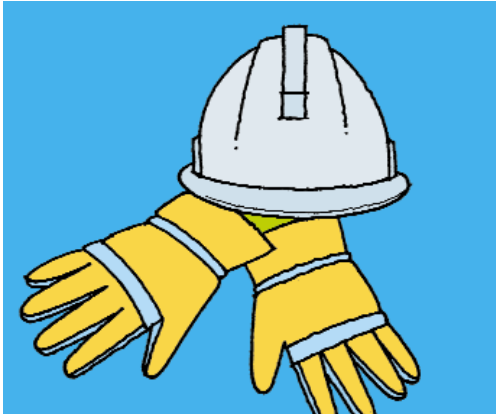
Orlovsordningerne skal afvikles, og uddannelsesorlov skal under alle omstændigheder forbeholdes folk i arbejde.

VORES SVAR:

Desværre har Dansk Folkeparti i al for høj grad allerede fået sin vilje på dette punkt!

De økonomiske betingelser for forældreorlov er blevet forringet i en grad, så langt færre end tidligere bruger ordningen. Også mulighederne for orlov til uddannelse er blevet strammet drastisk op, ikke mindst for de ledige. Det er beklageligt, da uddannelse og omskoling ofte er vejen til et nyt job.

Fagbevægelsen bør arbejde for bedre adgang til uddannelsesorlov for både ledige og arbejdende.

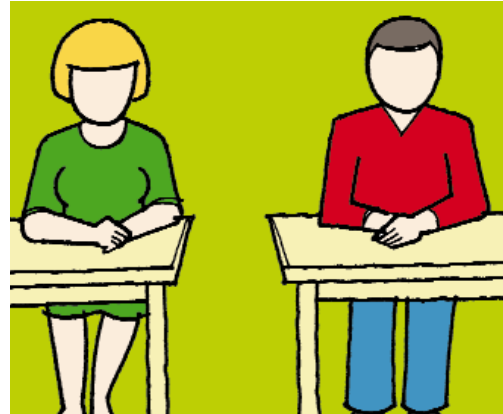
Dansk Folkeparti om arbejdsmiljø:

Arbejdsgiveren skal ikke have enansvar for at overholde arbejdsmiljøreglerne. Arbejdstilsynets beføjelser skal indskrænkes, og bevillingerne til Arbejdstilsynet og Arbejdsmiljøinstituttet skal skæres ned.

VORES SVAR:

Hvert år anmeldes over 35.000 arbejdsskader og -ulykker på danske arbejdspladser. Arbejdsskader og arbejdsbetingede lidelser går hårdt ud over lønmodtagerne og udgør i øvrigt en af de største enkeltbelastninger af det danske sundhedsvæsen.

I den situation er det aldeles vanvittigt at begrænse arbejdsgivernes ansvar og drosle arbejdsmiljøindsatsen ned, sådan som Dansk Folkeparti lægger op til. Der er tværtimod brug for at stramme arbejdsmiljøloven op, udvide Arbejdstilsynets beføjelser og opprioritere den forebyggende indsats, herunder forskningen i et sundt og sikkert arbejdsmiljø.

Dansk Folkeparti om uddannelse/efteruddannelse:

Mesterlæren skal genindføres, og arbejdsmarkedsuddannelser skal som hovedregel betales af den enkelte arbejdsgiver og lønmodtager. Der skal indføres brugerbetaling på arbejdsmarkedsuddannelserne.

VORES SVAR:

Det bedste og stort set eneste råstof, Danmark har, er en veluddannet arbejdsstyrke. Faktisk er det en stor del af hemmeligheden bag succesen for dansk erhvervsliv og beskæftigelse. Derfor skal vi ikke indføre brugerbetaling, men tværtimod opprioritere dette vigtige område, f.eks. AMU-kurserne.

Udviklingen i virksomhederne går stærkt, hvilket kræver brede og alsidige uddannelser. Genindførelse af mesterlærens målrettede oplæring til en bestemt arbejdsplads' her-og-nu-behov vil derfor være et stort tilbageskridt.

Adgang til relevant efteruddannelse er ikke en selvfølge på alle arbejdspladser. Hvis det bliver op til den enkelte arbejdsgiver og arbejdstager selv at betale, vil det sætte en yderligere bremse på efteruddannelsen til skade for uddannelsesniveau og omstillingsevne på arbejdsmarkedet.

Dansk Folkeparti om strejke og lockout:

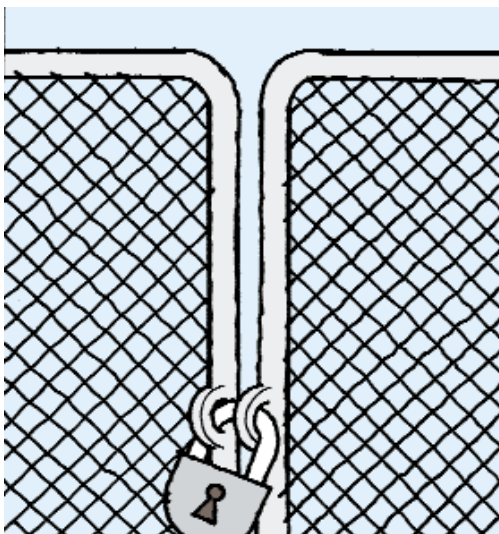
Strejke (og lockout) på livsvigtige eller samfundstruede områder som sygehuse, postvæsen og til dels transport skal forbydes. Overenskomststridige arbejdsnedlæggelser skal straffes hårdt.

VORES SVAR:

Strejkeretten er en grundlæggende demokratisk ret og lønmodtagernes yderste mulighed for at sige fra over for åbentlyst urimelige forhold på jobbet. Danske lønmodtagere bruger ikke strejkevåbenet i tide og utide, og når det endelig sker, tager de i vid udstrækning hensyn til "livsvigtige" og "samfundstruede" områder.

Det fagretlige system giver allerede mere end tilstrækkelig garanti for sanktioner i form af bod ved overenskomststridige arbejdsnedlæggelser.

Dansk Folkeparti ønsker at undergrave lønmodtagerrettigheder, som kendetegner ethvert demokratisk samfund, og at ødelægge velfungerende spilleregler, som det danske arbejdsmarked er kendt og berømt for.

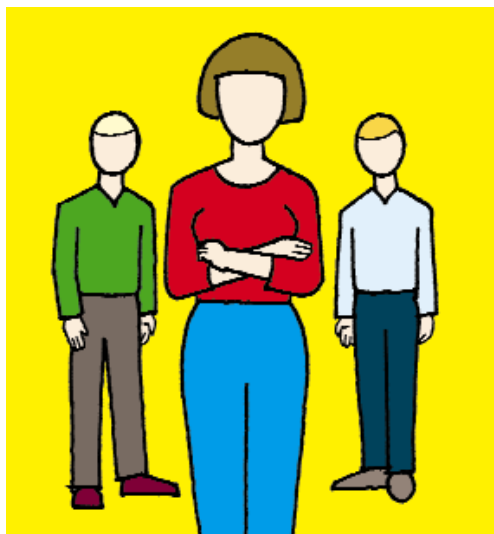
Dansk Folkeparti om tillidsmænd:

Tillidsmandsinstitutionen skal underbygges nøje og ikke fredes i en sådan grad, at overtrædelse af fagretlige regler ikke kan forfølges.

VORES SVAR:

Overenskomsternes tillidsmandsregler og det fagretlige system sikrer tilstrækkelige sanktioner, hvis en tillidsrepræsentant en sjælden gang skulle "træde ved siden af".

Problemerne med tillidsmandsreglerne er snarere utilstrækkelig beskyttelse og erstatning ved afskedigelser samt manglende tid til tillidsmandsarbejde.

Dansk Folkeparti om arbejdstid:

Arbejdstiden bør i princippet være fri, så arbejdsgivere og lønmodtagere kan afgøre arbejdstiden for den enkelte ansatte. Der må ikke ske yderligere nedsættelse af arbejdstiden, og fleksible arbejdstider skal give arbejdsgiveren bedre muligheder for at udnytte kapitalapparatet. Arbejdsgiveren og lønmodtageren skal selv afgøre, om overarbejde skal afspadseres eller udbetales.

VORES SVAR:

Dansk Folkeparti tager ensidigt arbejdsgivernes parti og ønsker alle de forbedringer, der er opnået de sidste 100 år, hen hvor peberet gror. Kollektive aftaler på dette område har gennem årene sikret lønmodtagerne mere fritid og større velfærd - samtidig med at dansk erhvervsliv har klarret sig glimrende endda! Vi ønsker ikke disse rettigheder erstattet af jungleloven.

De eksisterende overenskomster rummer allerede en udstrakt grad af fleksibilitet, men inden for aftalte rammer, hvor de ansatte på den enkelte arbejdsplads har snor i, hvor fleksibelt det skal være. Det ønsker vi ikke ændret.

De fleste overenskomster foreskriver, at overarbejde skal afspadseres. Det skyldes både hensynet til de ledige og den enkelte lønmodtagers sundhed og velbefindende. Disse hensyn bør fortsat være i højsædet.

Dansk Folkeparti om løn:

Lønnen skal afgøres suverænt mellem den enkelte arbejdsgiver og den enkelte lønmodtager. Mindstelønnen skal afskaffes.

VORES SVAR:

Ligesom i arbejdstidsspørgsmålet er Dansk Folkeparti ude med riven efter de kollektive overenskomster, som fortsat er den bedste sikring af lønmodtagerne mod underbetaling og vilkårligheder.

På områder, hvor fagforeningerne har set det som en nødvendig beskyttelse, har man holdt fast i mindstelønssatser i overenskomsterne. Det er et aftalespørgsmål mellem parterne på arbejdsmarkedet, som politikerne ikke skal blande sig i.

På en række områder - både offentlige og private - er de gamle, stive lønsystemer i opbrud og afløst af en mere individuel løndannelse.

Det er en diskussion værd, om fagbevægelsen allerede her har givet for meget køb på de solidariske principper. MEN - det skal bemærkes, at ny løn i forskellige afskygninger stadig er reguleret af kollektive rammeaftaler, og at både tillidsfolk og fagforeninger er på banen for at sikre, at lønfastsættelsen sker efter gennemskuelige og retfærdige principper og på et niveau, som svarer til jobindhold og kvalifikationer. Jungleloven får under ingen omstændigheder lov til at råde, sådan som Dansk Folkeparti lægger op til.

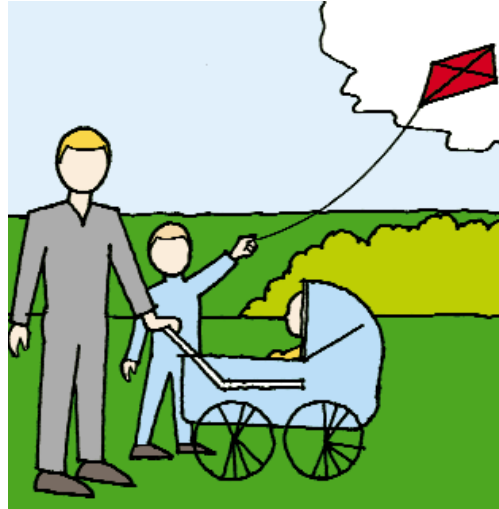

Dansk Folkeparti om fagligt kontingent:

Skattefradrag for fagligt kontingent skal fjernes.

VORES SVAR:

Herhjemme er der tradition for, at både lønmodtagere og erhvervsdrivende kan trække udgifter fra, der hører med til jobbet eller erhvervet. Hvis man afskaffer fradragets retten for faglige kontingenter, er der dels tale om forskelsbehandling i forhold til erhvervsdrivendes ret til at trække diverse udgifter fra, dels om reel obstruktion i forhold til de faglige organisationer - til skade for medlemmerne.

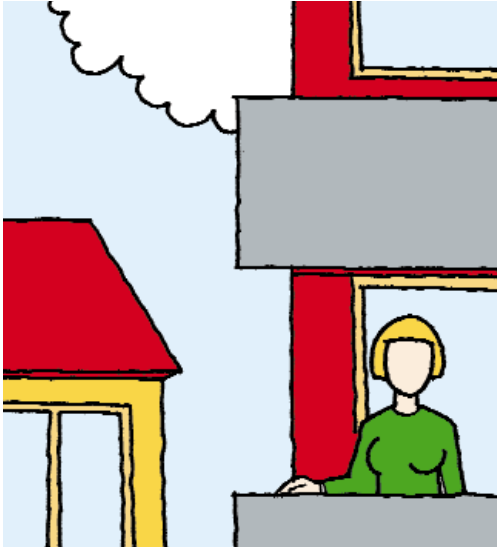

Dansk Folkeparti om barselsorlov:

Dansk Folkeparti er imod forlængelsen af fædreorloven med to uger pr. 1. april 1998.

VORES SVAR:

Der er fortsat et stykke igen, før mænd og kvinder på det danske arbejdsmarked opnår reel ligestilling. Udvidelsen af fædres ret til barselsorlov er blot ét lille skridt på vej mod ligestilling - som Dansk Folkeparti altså ønsker afskaffet.

Dansk Folkeparti om boligpolitik:

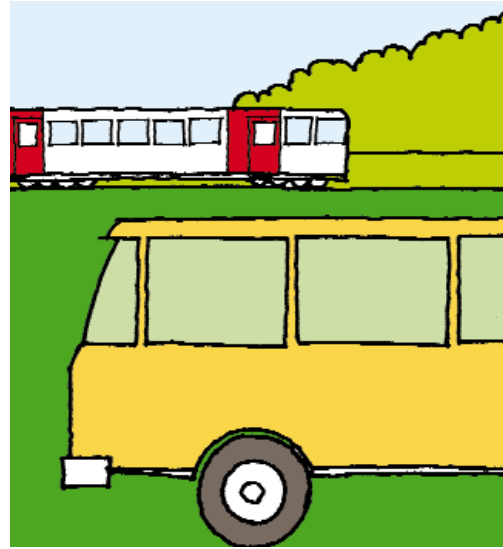
Statstilskud til alment boligbyggeri skal afskaffes og offentlig boligstøtte begrænses. Boligmarkedet skal liberaliseres yderligere, og beskatningen af ejerboliger ophæves.

VORES SVAR:

En så utilsløret og ensidig favorisering af boligejere og -udlejere på bekostning af lejerne er vel næppe det, de fleste forstår ved varetagelse af "den lille mands" interesser.

Man burde snarere gå en helt anden vej og beskatte fast ejendom over en vis størrelse (passende til en almindelig gennemsnitsfamilie) yderligere samt fortsætte aftrapningen af rentefradragets værdi til nul over en længere periode, så det ikke truer almindelige lønmodtagers økonomi.

På den måde ville man lægge lag på de voldsomme og spekulative prisstigninger på privatboliger, som øger boligproblemerne for kommende generationer, og som skaber et usundt lånefinansieret merforbrug.

Dansk Folkeparti om kollektiv trafik:

Den kollektive trafik skal i højere grad finansieres af brugerne og så vidt muligt privatiseres. Den offentlige styring på området skal lettes, og privatbilismen skal styrkes.

VORES SVAR:

Vi anerkender, at bilen er et nødvendigt transportmiddel for mange lønmodtagerfamilier. Alligevel er vi nødt til at diskutere, hvordan vi regulerer privatbilismen til gavn for miljø og trafikafvikling i og omkring storbyerne.

Herunder er det nødvendigt at styrke den kollektive trafik, og ligesom på andre områder er privatisering og udlicitering ikke et mantra, der nødvendigvis løser noget som helst.

Under alle omstændigheder er det vanvittigt at slække på den offentlige styring. Der er tværtimod brug for en nøje planlagt og koordineret indsats, hvis yderligere trafikchaos skal undgås.

Dansk Folkeparti om erhvervspolitik:

De frie markeds kræfter skal i højere grad slippes løs, og politikerne skal blande sig mindre i det private erhvervslivs forhold. Detailhandelen skal løsnes fra planlovenes snærende bånd, lukkeloven skal ophæves, Forbrugerrådet skal nedlægges og forbrugerombudsmandens indflydelse begrænses.

VORES SVAR:

En af hemmelighederne bag dansk erhvervslivs succes er faktisk en målrettet erhvervspolitik - centralt, regionalt og lokalt. I alle tilfælde er det et samfunds-anliggende, hvilken erhvervsudvikling vi ønsker - og ikke et spørgsmål om at lade jungleloven råde.

Hvis detailhandelen slippes løs, som Dansk Folkeparti lægger op til, vil det først og fremmest gavne de store supermarkeds kæder og storcentre, mens butiksdøden blandt mindre lokale butikker vil brede sig yderligere. Spørgsmålet er, om det er den udvikling, den almindelige lønmodtager/forbruger ønsker.

Under alle omstændigheder er der ikke brug for at forringe den nuværende forbrugerbeskyttelse. De tilbagevendende sundhedsproblemer med vores fødevarer peger tværtimod på behovet for øget sikkerhed for forbrugerne.

Dansk Folkeparti om skatter og offentlige udgifter:

Personskatterne skal sættes kraftigt ned, og princippet om højere beskatning af højere indkomster (skatteprogressionen) skal afskaffes. Selskabsskatten skal afskaffes og beskatningen på aktier sættes ned. Også beskatning af jord og fast ejendom skal afvikles. De offentlige udgifter - f.eks. til overførselsindkomster - skal tilsvarende sættes ned, bl.a. ved omfattende privatisering og udlicitering.

VORES SVAR:

En stor og velfungerende offentlig sektor er ikke - som Dansk Folkeparti ynder at fremstille det - af det onde, men derimod en del af det danske velfærdssamfund, som andre beundrer os for.

Hvem vil og kan undvære gode skoler, børne- og ældreinstitutioner, hospitaler, kollektiv trafik osv.? På mange af disse områder trænger vi til forbedringer frem for forringelser, og derfor er der ikke brug for at udskrive dækningsløse checks i form af massive skattelettelser. Og der er slet ikke brug for det omvendte Robin Hood-princip: At tage fra ledige og lønmodtagere - og give til virksomhedsejere, ejendomsbesiddere og aktionærer, som Dansk Folkeparti lægger op til.

I europæisk målestok betaler danske virksomheder en lav skat og nyder samtidig godt af velfærdsstatens tryghedssystem (f.eks. dagpenge til afskedigede medarbejdere) og investeringer i infrastruktur m.m. Det er ikke det høje danske skattetryk, men fordelingen af det, der er problemet!

Fagbevægelsen bidrager gerne til debatten om, hvordan vi får en så velfungerende og effektiv offentlig sektor som muligt. Men vi rider ikke med på den bølge, der siger at udlicitering og privatisering af hvad som helst løser ethvert samfundsproblem.

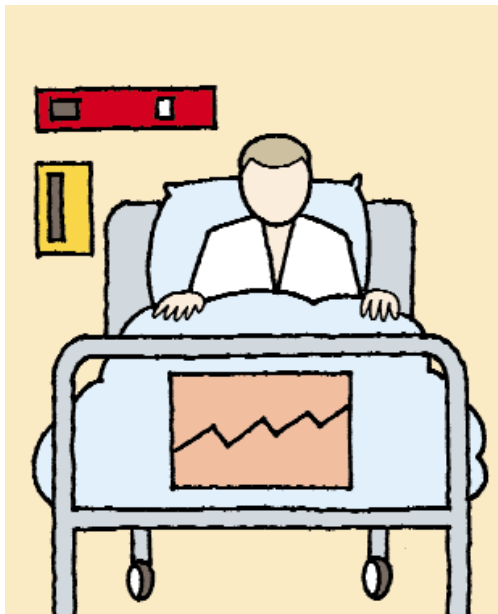
Dansk Folkeparti om sundhedsvæsen:

Dansk Folkeparti går ind for offentlig finansiering af sundhedsvæsenet og statslig styring af det offentlige hospitalsvæsen - men er samtidig varm tilhænger af privathospitaler.

VORES SVAR:

En hel eller delvis privatisering på dette område vil dele befolkningen op i et sundhedsmæssigt A- og B-hold, hvor de, der har penge, kan få behandling her og nu, mens resten må tage til takke med et amputeret sundhedsvæsen og endnu længere ventelister.

Ingen skal kunne tjene penge på andres sygdom. Derfor ønsker vi at samle kræfterne om forbedringer og udbygning af et velfungerende offentligt sundhedsvæsen for alle.

Dansk Folkeparti om børnepasning:

Ansvar for børnene og deres pasning skal helt og holdent være forældrenes. Målet er at afskaffe alle offentlige tilskud til børnepasning, men så længe det offentlige betaler til pasning af børn, skal pengene følge barnet.

VORES SVAR:

Også denne del af Dansk Folkepartis politik vil ramme lønmodtagere med lav- og mellemindkomster hårdest. Det danske samfunds velstand er baseret på en høj erhvervsfrekvens for både mænd og kvinder. Derfor må det offentlige stille billige, gode og ensartede pasningsmuligheder til rådighed i alle kommuner landet over.

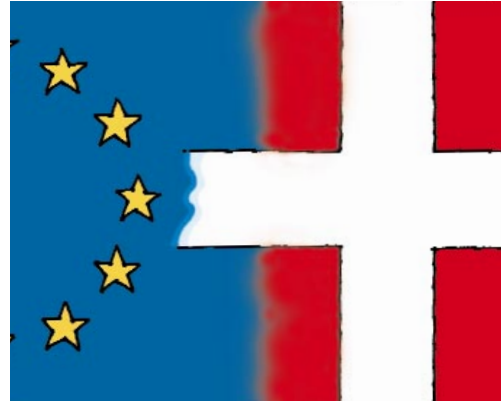
Dansk Folkeparti om pension og ældrepleje:

Alle skal sikres en ens og bedre folkepension - uden fradrag for frivillige pensionsordninger. Plejehjemspladser og ældreboliger skal udbygges, og hjemmepleje efter behov skal være et retskrav.

VORES SVAR:

Det er svært at være uenige i disse krav, og netop ældreområdet er da også et af Dansk Folkepartis store slagnumre. Partiet har - nogle gange helt berettiget - været ude med riven over for nedskæringer eller omsorgssvigt på ældreområdet.

Imidlertid klinger partiets ældrepolitik og stort anlagte kampagne aldeles hult i lyset af løfterne om skattelettelse til højre og venstre. Hvor vil partiet finde de mange penge til forbedringer på dette område, hvor man for en gangs skyld er helt afvisende over for brugerbetaling?

Dansk Folkeparti om EU:

Partiet er skarp modstander af EU og vender sig mod enhver yderligere unionsudvikling i form af ØMU, fælles forsvar osv. Dansk Folkeparti er udelukkende interesseret i EU som frihandelsområde.

VORES SVAR:

Et ja til frihandel, men nej til politisk deltagelse i EU er det samme som at sige ja til kapitalkræfternes frie spil - men nej til indflydelse på udviklingen.

Uden et fælles europæisk modspil vil udviklingen i al for høj grad komme til at ske på den globale kapital - de stærke multinationale selskabers - betingelser. Derfor vil vi i samarbejde med den europæiske arbejderbevægelse arbejde for demokratisk kontrol med den økonomiske politik og stille fælles krav til beskæftigelse, arbejderbeskyttelse og social tryghed som en del af EU's politik.

Dansk nationalisme og forsøg på at hytte sit eget skind i lille Danmark er ikke svaret på den internationale kapital operationer på tværs af landegrænser. Danske lønmodtagere har immervæk mere til fælles med tyske arbejdere end med spekulanterne på Børsen i København!

Dansk Folkeparti vil:

- sænke understøttelsen og lade arbejdsmarkedets parter selv betale den
- afskaffe de kollektive overenskomster
- afskaffe mindstelønnen
- afskaffe ferieloven
- sætte arbejdstiden fri
- begrænse fædres adgang til barselsorlov
- adskille a-kasser og fagforeninger
- indskrænke strejkeretten
- begrænse fædres adgang til barselsorlov
- afskaffe alment boligbyggeri og nedsætte boligstøtten
- styrke biltrafikken på den kollektive trafiks bekostning
- afskaffe selskabsskatten og nedsætte skatten på arbejdsfri indkomster
- indføre privathospitaler i stort omfang

LO ÅRHUS

Amaliegade 23² · 8000 Århus C.
Telefon 86 12 92 55 · Fax 86 12 66 17
E-mail: LO-Aarhus@net.dialog.dk

Søndergade 60 st. · 9000 Aalborg
Telefon 96 31 80 00 · Fax 98 12 82 96
E-mail: loaalb@post.tele.dk